

РЕШЕНИЕ

№ 16807

София, 10.12.2019

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Второ отделение, в съдебно заседание на двадесет и шести ноември две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:МАРИЕТА МИЛЕВА

ЧЛЕНОВЕ:ЛЮБОМИРА МОТОВА

СЛАВИНА ВЛАДОВА

при секретар
на прокурора

Илиана Венелинова Иванова
Тодор Мерджанов

и с участието
изслуша
докладваното

от съдията **СЛАВИНА ВЛАДОВА**
по адм. дело № 4067/2019. 📄

Производството е по реда на чл. 208 и следващите във връзка с чл. 185 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Столичен общински съвет (СОС), чрез процесуалния му представител юрк. Якуб, срещу решение № 1255 от 26.02.2019г. по адм.д. № 5337/2018г. на Административен съд София – град, тричленен състав, с което по жалба на Националната асоциация на строителните предприемачи е отменена т. 19б от Приложение № 12 към Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (СО) (НОАМТЦУПСО - решение № 894 от протокол № 93 от 23.11.2006г.), приета в т. 2 от решение № 8 от протокол № 46 от 25.01.2018г. на СОС и което Столична община е осъдена да заплати разноските по делото. В касационната жалба се твърди неправилност на решението на АССГ, поради противоречие със закон, и поради необоснованост – отменителни основания по чл. 209 т. 3 от АПК. Твърди неправилност на извода на съда за материална незаконосъобразност на разпоредбата на т. 19б от Приложение № 12, тъй като посочва, че определената с нея сума за заплащане от 0,20 лв. на част в случаите

на временна забрана за влизане на ППС в отделни улици или участъци от тях при извършване на строително монтажни работи (СМР) и други частни дейности представлява заплащане на услуга, предоставяна от Направление „Транспорт и транспортни комуникации“. Твърди и че разпоредбата съответства на чл. 157 ал. 7 от ЗУТ, като смисълът на въведената такса за услуга е да се ограничи периода на временна организация на движението при извършване на СМР, тъй като посочва, че до този момент такъв законов способ не е съществувал, а с въвеждането на цена на част се стимулира максимално краткото въвеждане на ограничение, поради материалния интерес, съответно по – краткото засягане на права на трети лица. Твърди и неправилност на извода, че е налице дублиране на услугата с тази по чл. 30 ал. 1 т. 2 от Наредбата, тъй като оспорената пред първата инстанция разпоредба касае само заплащането на такса само при извършване на СМР. Оспорва и решението и в частта за разноските. Иска оспореното решение да бъде отменено ведно със следващите се последици. Претендира разноски.

Ответникът Национална асоциация на строителните предприемачи, чрез процесуалния си представител адв. Златинова, изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Представителят на Върховната административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на оспореното решение.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 ал. 1 от АПК, от страна – адресат на оспореното решение и срещу акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Върховният административен съд обсъди касационните основания и установи следното:

Производството пред АССГ е образувано по жалба на Националната асоциация на строителните предприемачи с искане за отмяна на т. 19б от Приложение № 12 към Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (СО) (НОАМТЦУПСО - решение № 894 от протокол № 93 от 23.11.2006г.), приета в т. 2 от решение № 8 от протокол № 46 от 25.01.2018г. на СОС.

За да постанови оспореното решение АССГ е приел, че изменението с приемането на т. 19б от Приложение № 12 на наредбата е направено от компетентен орган, в обхвата на неговите правомощия, както и че е спазена

единствено писмената форма на акта. Приел е обаче, че оспореното изменение е прието при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила - липса на правното основание за приемане на изменението, липса и на мотиви за приемане на процесното решение, като е посочил, че не само оспореният акт, но и предхождащите го такива, съставени в хода на производството, не съдържат никакви мотиви (фактически и правни) за причините, налагащи изменението. Приел е, че от доказателствата е видно, че представените по делото доказателства се отнасят само и единствено за взимането на решение № 8, в частта на неговата т. 1, касаеща Наредбата за организация на движението на територията на СО (НОДТСО), а досежно т. 2, която представлява и процесното изменение на НОАМТЦУПСО не е налице обсъждане и мотиви, финансова обосновка и оценка на въздействието на това изменение, въпреки че засяга голяма група от заинтересовани лица с въвеждането на изцяло нова такса за услуга и цена за предоставянето ѝ, без публикуване на интернет-страницата на СОС на изработения проект на Наредба за изменение и допълнение на НОАМТЦУПСО, нито за провеждане на обществени консултации по проекта. Приел е, че описаните нарушения са самостоятелно основание за отмяна на новоприетата т. 19б от Приложение № 12 към НОАМТЦУПСО. Приел е и че нововъведената услуга по т.19б от Приложение 12 към НОАМТЦУПСО не е уредена със закон, а е дефинирана в подзаконов нормативен акт - чл. 3, ал.2, т. 1 НОДТСО, изменена със същото решение на СОС. Приел е, че такава услуга не е предвидена в закон, както и не съществува възможност с подзаконов нормативен акт съответният общински съвет да въвежда нови местни такси. Поради това е приел, че определянето ѝ в подзаконов нормативен акт като „такса за административна услуга“ противоречи на нормативен акт от по-висока степен - нарушение по чл. 76 ал.3 АПК във вр. с чл. 8 ЗНА, а въвеждането ѝ като цена вместо такса в Приложение 12 към Глава III „Цени на услуги, неуредени със закон“ от НОАМТЦУПСО е опит да се заобиколи императивната норма на чл. 6 ал.2 от ЗМДТ. Приел е, че размерът на местните такси се определя съгласно чл.7 ал.1 във вр. с чл. 8 ал.1 от ЗМДТ, докато цените на услугите, непредвидени със закон, са пазарни и цитираните законови текстове от ЗМДТ са неприложими. Посочил е, че неяснотата дали с допълването на Наредбата е въведена такса за административна услуга или цена на услуга, неопределена със закон, пречатства съдебния контрол, предвид разпоредбата на чл. 7 ал. 1 от ЗМДТ. Приел е и че услугата „за ползване на тротоари, площади, улични платна и други терени за строителни обекти“ е

предвидена в чл. 30 ал. 1 т. 2 НОАМТЦУПСО, като същата е законово определена в чл. 157 ал.7 от ЗУТ. Посочил е, че необходимите обществени площи се включват в т.н. „строителна площадка“, която подлежи на ограждане с временна ограда по указание на общинската администрация съгласно чл. 157 ал. 7 пр. 2 от ЗУТ, като в зависимост от заетата обществена площ може да бъде затворена част или цялата улица и да се възпрепятства движението на пътни превозни средства. Приел е, че с оглед съдържанието на услугата по чл. 30 ал. 1 т. 2 НОАМТЦУПСО и начина на определяне на цената ѝ в лв./кв.м., услугата и цената по т.19б от Приложение 12 към НОАМТЦУПСО всъщност дублира задължението на физическите и юридически лица, тъй като те следва да заплащат веднъж таксата за административна услуга по чл. 30 ал. 1 т. 2 от Наредбата, изчислена според заетата за строителство площ, включително и от улицата, и втори път - цената по т.19б от Приложение 12 за забрана влизането на ППС в същата улична площ като цената е определена на час за времето на заемане на площта. Поради това е приел, че в нарушение на чл. 8 ал. 2 от ЗМДТ, не са разграничени дейностите, необходими за всяка от двете услуги. Поради това е приел, че т. 19б от Приложение № 12 към НОАМТЦУСО е и материално незаконосъобразна и я е отменил.

Решението е правилно.

Правилен е извода на АССГ, че оспореното решение № 8 по протокол № 46 от 25.01.2018г. на СОС по т. 2 от същото, с което е приета т. 19б към Приложение № 12 от НОАМТЦУПСО е прието при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Правилно съдът е приел, че липсата на правното основание за приемане на изменението, липсата на мотиви за приемане на процесното решение, включително в административната преписка по приемането му, включително фактически и правни основания, както и причините, налагащи изменението, както и липсата на обсъждане, финансова обосновка и оценка на въздействието на това изменение, са нарушения от категорията на съществените, които водят до извод за незаконосъобразност на оспореното решение и приетия нов текст на разпоредбата на чл. 19б от приложение № 12. Правилен е извода на съда, че спорният текст засяга голяма група от заинтересовани лица с въвеждането на изцяло нова такса за услуга и цена за предоставянето ѝ, и допуснатите нарушения нарушават възможността им да разберат защо и на какво основание е въведен този текст и съответно да предприемат действия за защитата си. Изложените едва в касационната жалба мотиви досежно необходимостта от изменението и приемането на т. 19б от

Приложение № 12 от НОАМТЦУПСО, не може да доведе до извод за законосъобразност на изменението, тъй като е недопустимо едва в съдебно заседание и в касационната инстанция да се излагат мотиви към съответния акт, още по малко по отношение на подзаконов такъв. Неспазването на процесуалните правила при изработването и приемането на проекта на изменение е основание за отмяна на оспореното решение и разпоредба, както правилно е приел и съдът.

Правилен е и извода на съда за материална незаконосъобразност на оспорената разпоредба. Разпоредбата на чл. 157 ал. 7 от ЗУТ предвижда, че „При липса на друга техническа възможност части от тротоари, свободни обществени площи, както и части от улични платна могат да се използват временно за строителни площадки при условия и по ред, определени с наредба на общинския съвет и с инвестиционния проект. Строителните площадки се оградят с временни огради по указание на общинската администрация (администрацията на района), поставят се информационни табели за разрешения строеж с данни за строителя, проектанта, лицето, упражняващо строителен надзор, и други“, т.е. посочената разпоредба допуска части от тротоари, както и от улични платна да се използват временно за строителни площадки при условия и ред, определен с наредба от общината. Правилен е извода на съда, че редът и условията за ползване на тротоарите и части от уличните платна е уреден в Раздел II „Такси за ползване на пазари, тържища, панаири, тротоари, площи, улични платна и терени с друго предназначение“, а досежно използването им за строителни площадки уредбата е дадена в чл. 30 ал. 1 т. 2 от НОАМТЦУПСО като за ползване на тротоари и улици или части от тях за строителни обекти е определено, че ще събира такса за кв. м. на ден, като тази такса е дължима за срока, в който се ползва улицата, което също би могло да е стимулиращо за по – бързото реализиране на СМР. Съобразно новоприетата т. 19б от приложение № 12, което касае услугите предоставяни от Направление „Транспорт и транспортни комуникации“, е предвидено, че „за временна забрана за влизане на ППС в отделни улици или участъци от тях при строително-монтажни работи и други действия от частен характер - 0,20 лв./час на 1 кв.м. Видно от цитираното оспорената в това производство разпоредба дублира предвиденото в чл. 30 ал. 1 т. 2 от НОАМТЦУПСО като е въведено и заплащане както на кв./м., така и на час. Неоснователно е възражението на касатора, че се касае за услуга, която е предоставяна от Направление „Транспорт и транспортни комуникации“, тъй като както беше посочено по – горе не са налице мотиви и обосновка досежно

приетата разпоредба. Поради това и не са налице основания да се приеме, че се касае за услуга, тъй като не става ясно точно в какво би се изразявала тя от страна на посоченото направление. Поради изложеното е правилен извода на съда, че оспорената разпоредба и решението, с което е приета тя е незаконосъобразно, както поради противоречие със закона, така и поради допуснати съществени нарушения на административно производствените правила.

Касационната жалба на Столичен общински съвет срещу решение № 1255 от 26.02.2019г. по адм. д. № 5337/2018г. на АССГ, в ѝ частта, с която се оспорва решението на АССГ, в частта му за разносните следва да се разгледа като искане за изменение на посоченото решение в частта му за разносните по реда на чл. 248, ал. 1 ГПК във връзка с чл. 144 АПК. Компетентен да се произнесе по искането е съдът, който е постановил решението, в случая Административен съд София - град. Поради това производството по настоящото дело следва да бъде прекратено в частта по оспорването в частта по разносните на решение № 1255 от 26.02.2019г. на АССГ по адм.д. № 5337/2018г., а жалбата на Столичен общински съвет следва да се изпрати на Административен съд София - град за произнасяне съгласно мотивите на това решение.

Решение № 1255 от 26.02.2019г. по адм.д. № 5337/2018г. на АССГ в частта, с която е отменена т. 19б от Приложение № 12 към Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (СО) (НОАМТЦУПСО - решение № 894 от протокол № 93 от 23.11.2006г.), приета в т. 2 от решение № 8 от протокол № 46 от 25.01.2018г. на СОС като правилно, включително по изложените в него мотиви на основание чл. 221 ал. 2 предл. последно от АПК, следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на спора е неоснователно искането на касатора за присъждане на разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 221 ал. 2 от АПК, Върховният административен съд, състав на второ отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1255 от 26.02.2019г. по адм.д. № 5337/2018г. на Административен съд София – град, тричленен състав, В ЧАСТТА, с която е отменена т. 19б от Приложение № 12 към Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична

община (СО) (НОАМТЦУПСО - решение № 894 от протокол № 93 от 23.11.2006г.), приета в т. 2 от решение № 8 от протокол № 46 от 25.01.2018г. на СОС.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 4067/2019г. по описа на Върховния административен съд В ЧАСТТА по касационната жалба на Столичен общински съвет срещу решение № 1255 от 26.02.2019г. по адм. д. № 5337/2018г. на АССГ в частта му за разноските.

ИЗПРАЩА делото на Административен съд София – град по адм.д. № 5337/2018г. за произнасяне по искането на Столичен общински съвет за изменение на решение № 1255 от 26.02.2019г. по адм. д. № 5337/2018г. на АССГ в частта му за разноските.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.